

Ordføreren: (Z. A. Hansen): Forslaget under Nr. 1 er stillet af hele Udvalget og gaaer ud paa i § 3 at indføre en Undtagelse fra denne Lovs Bestemmelse med Hensyn til Sædberegningen, som ikke der er indført. Det er noget trivielt at komme tilbage til at omtale denne Bestemmelse, efterat man tidligere og især i sidste Sæssion saa ofte har omtalt den, og jeg skal derfor indskrænke mig til ganske kort at gjøre opmærksom paa, at dersom det Forslag, som Udvalget har stillet, ikke vedtages, vil Sædberegningen med Hensyn til de §§ af Loven af 12te Januar 1858, som deri ere nævnte, blive efter det System, der er optaget i den foreliggende Lov, medens den derimod, hvis Forslaget vedtages, vil blive anstillet paa den Maade, som er bestemt i Loven af 12te Januar 1858. Forskjellen derimellem er jo den, at Sædberegningen efter den sidstnævnte Lov skeer paa den Maade, at en vis Deel af Summen sættes i Sæd, beregnet til 5 Rd. pr. Tønde, medens det efter det foreliggende Udcast beregnes til 4 Rd. pr. Tønde; det er altsaa saaledes at forstaae, at i det første Tilfælde faae Vedkommende intet Tillæg til Lønnen, naar ikke Middelpriisen af Capitelstarten for de 4 Sædarter overstiger 5 Rd., medens de efter Sædberegningen i nærværende Udcast ville faae et Tillæg saa stort, som Middelpriisen af Capitelstarten for de 4 Sædarter overstiger 4 Rd. Udvalget har meent, at da Rigsdagen og Regjeringen i sidste Sæssion til Slutningen bleve enige om denne Bestemmelse, kunde der ikke være Grund til nu, i saadanne Punkter, hvorom der dengang var Enighed, at beslutte anderledes, naar ikke senere tilkomne Omstændigheder retfærdiggjorde og begrundede en Forandring. Udvalget har derfor, da det ikke kunde erkjende, at det var Tilfældet, foreslaaet at optage denne Bestemmelse, for i dette Stykke at bringe Loven tilbage til hvad den indeholdt i sidste Sæssion. — En anden Forandring, der er foretaget i Lovudkastet fra hvad det indeholdt ifjor, findes i § 10. Der har saavel i Communalloven for Kjøbenhavn, som i denne Lov i de foregaaende Sæssioner, ikke været forlangt mere af Regjeringen end 4000 Rd. til en Overpræsident i Kjøbenhavn, hvormod der i det foreliggende Lovudkast, foruden 4000 Rd. i Gage, endvidere foreslaaes at give denne Embedsmand fri Bolig eller Erstatning derfor. Dette er altsaa en Forgølse, der hverken af Regjeringen eller Rigsdagen har været paataent i de foregaaende Aar, men som nu er kommen til. Jeg antager ikke, at der i Mellemtiden fra sidste Sæssions Slutning til nu er indløbet Noget, der skulde begrunde en Afvigelse fra, hvad der i forrige Sæssion blev vedtaget, og i Motiverne staaer der intet Andet til Forsvar derfor, end at man har formeent, at der burde tillægges Overpræsidenten denne Bolig, men der er ikke anført nogen Grund, hvorfor man havde denne Formening nu fremfor tidligere. Et Fleertal af Udvalget har foreslaaet at indpaaKomme dette Forslag, idet det har foreslaaet, at der skulde indføres en Begyndelsesgage af 3,400 Rd., der hvert 3die Aar skulde stige med 200 Rd. indtil 4000 Rd., det vil sige, at naar en Overpræsident havde havt dette Embede i 9 Aar, vilde han komme op til en Gage af 4000 Rd., og derhos skulde der tilstaaes ham til Bolig 500 Rd. Naar man nu nærmere undersøger Forslaget, vil man finde, at Forskjellen imellem Fleertallets Forslag og Udcastet vil blive den, at i de 3 første Aar vil den Embedsmand, der er Overpræsident i Kjøbenhavn, efter Fleertallets Forslag kun faae 3,400 Rd. Gage og 500 Rd. til Bolig, altsaa 3,900 Rd., hvilket er 100 Rd. mindre end efter Lovudkastet, hvorefter han foruden fri Bolig faaer 4000 Rd.; men han vil derefter, naar 3 Aar ere forløbne, stige med 200 Rd. til 3,600, hvilket med 500 Rd. til Fribolig giver 4,100 Rd. Han faaer altsaa det 4de Aar 100 Rd. meer, end der er fastsat i Lovudkastet; men i det 7de Aar faaer han atter 200 Rd. Tillæg, altsaa 300 Rd. mere, og endelig efter et Forløb af 9 Aar har han naaet en Gage af 4,500 Rd., istedetfor at man hidtil har ansat 4,000 Rd. som en passende Gage. Der er et Mindretal i Udvalget, hvortil jeg hører, som ikke har kunnet gaae ind paa dette Forslag. Den væsentligste Grund til, at jeg ikke kan gaae ind derpaa, er den, at naar Regjering og Rigsdag i 3 paa hinanden følgende Sæssioner have været enige om, at 4,000 Rd. var en passende Gage, naar Regjeringen ikke har forlangt mere, og Rigsdagen